

10 පවෙන් තොරවෙමු - පිනෙන් සරුවෙමු.

පන්තිය හා මිදුල අතුගා පිරිසිදු කළා පමණි. පාසලේ ප්‍රථම සිනුව නාද විය. අපි සියලු දෙනා නිහඬ වුණෙමු.

“උදැසන රැස්වීම සඳහා සූදානම් වන්න” ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍රයෙන් ඒ නිකුත් වූයේ විදුහල්පති තුමාගේ නිවේදනයයි. අපි සියලු දෙනා දැන් ධෝවනය කර පිරිසිදු ව පිළියෙල කරගෙන තිබූ පහන්, සුවඳ දුම් හා මල් බඳුන් රැගෙන පෙළ ගැසුණෙමු.

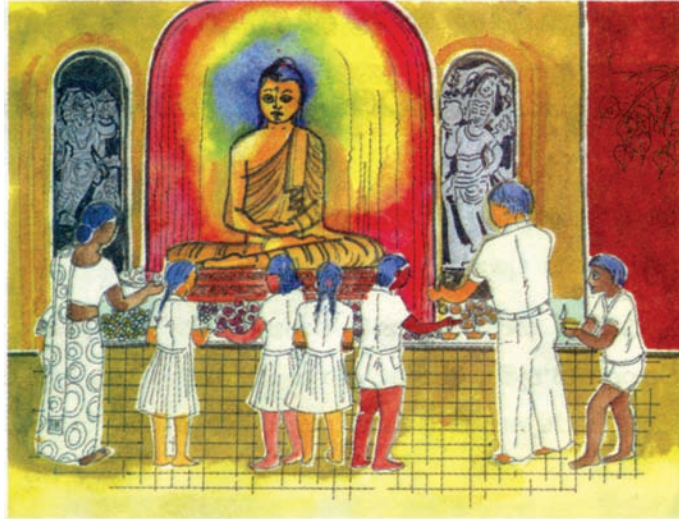
දෙවන සිනු හඬ ඇසිණි.

ඒ අප ආගමික කටයුතු සඳහා බුදුමැදුර වෙත කැඳවෙන සිනු හඬයි. අපි නිහඬ ව එක පෙළට ගමන් කොට ගුරු මණ්ඩලය සමඟ පහන්, හඳුන්කුරු හා මල් පූජා කළෙමු. එදින උදැසන රැස්වීමේ දී ආගමික කටයුතු කරවීම හා දවසේ දේශනය පැවරී තිබුණේ අප පාසලේ බුද්ධ ධර්මය උගන්වන ධර්මරත්න ගුරුතුමාටයි. ආගමික වතාවත් අවසානයේ එතුමාගේ දවසේ දේශනය ඇරඹිණි.

අවසරයි, සියලු දෙනාගෙන් ම. දයාබර දරුවනි, පසුගිය සතියේ පඤ්චශීල ප්‍රතිපදාව ගැන කරුණු දැනගත්තා. අද අපි පැහැදිලි කර ගනිමු, එම පඤ්චශීල ප්‍රතිපදාවේ දක්නට ලැබෙන විරමණය හා සමාදානය යන අංශ දෙක පිළිබඳ ව.

දරුවනි, විරමණය කියන්නේ නො කළ යුතු දේ නො කර සිටීමයි. සමාදානය කියන්නේ කළ යුතු දේ කිරීමයි.

නො කළ යුතු දේ නො කර සිටිනවා කියන්නේ පස්පව් දස අකුසල් නොකර සිටීම යි. එය අයත් වන්නේ ශීලයේ ප්‍රභේදයක් වන වාරිතු ශීලයටයි.

10.1 රූපය

කළ යුතු දේ කිරීම කියන්නේ දස කුසල් දස පුණ්‍ය ක්‍රියා ආදී යහපත් දේ කිරීමයි. එය වාරිකු ශීලය ලෙස හඳුන්වනවා. මෙය තවදුරටත් නිදසුනකින් පැහැදිලි කර ගැනීමට උත්සාහ කරමු. වෛද්‍යවරයෙක් සිටිනවා. දිනක් රෝගියෙක් ප්‍රතිකාර ගැනීමට ඔහු සොයා පැමිණෙනවා. රෝගියා පරීක්ෂා කරන වෛද්‍යවරයා ඔහුට දියවැඩියා රෝගය වැළඳී ඇති බව නිශ්චය කර සීනි බහුල ආහාර වන අල, සුදු බත්, මේදය සහිත කිරිපිටි ආදිය නො ගන්නා ලෙස උපදෙස් දෙනවා. රෝගියා එවැනි ආහාර ගැනීමෙන් වැළකී සිටිනවා. එය විරමණයයි; විරතියයි. වෛද්‍යවරයා කුරහන් පිටිවලින් පිසූ ආහාර, නිවුඩු බත්, පතෝල, බෝංචි, වැටකොළ, මේද රහිත කිරි ආදිය ගන්නා ලෙස ඔහුට උපදෙස් දෙනවා. ඔහු එම ආහාර ගන්නවා. එය සමාදානය ලෙස හඳුන්වන්න පුළුවන්. මෙසේ රෝගියා සුවපත් වන්නේ විරමණය මෙන් ම සමාදානය ද එක් වීමෙනි. ඔහු අපථය, අගුණ දෙයින් වළකිනවා; පථය, ගුණ දේ වළඳනවා. විරමණය මෙන් ම සමාදානය ද ක්‍රියාවට නඟනවා. එයින් ඔහුට සුවය ලැබෙනවා.

ඒ වගේ ම දරුවනි, සංසාරයේ ගමන් කරන දුක් විඳින අපි ද රෝගියෝ. අපේ බුදුහාමුදුරුවෝ වෛද්‍යවරයෙක්. ඒ නිසා නේ ලෝවැඩ සඟරාවේ “සත් හට වන බව දුකට වෙදාණන්” යනුවෙන් උන් වහන්සේ හඳුන්වන්නේ. ඒ සසර දුක නමැති රෝගය සුවපත් කරන බුදුරදුන්ගේ ඖෂධය වන්නේ ධර්මයයි. එම ධර්මය අප විසින් මැනවින් පිළිපැදිය යුතුයි.

ඒ නිසා තමයි අප පස්පව් ප්‍රතික්ෂේප කොට පිංකම් කරන්න ඕන වෙන්නෙ. හැබැයි පස්පව් කිරීමෙන් වැළකී සිටීම සිල්වත් පුද්ගලයකු වීමට ප්‍රමාණවත් වන්නේ නෑ. ඒවා කිරීමෙන් වැළකෙනවා වගේ ම අපටත් සමාජයටත් යහපත් දේ කිරීමට අප පුරුදු විය යුතුයි. මෙහි දී පඤ්චශීලය නිවැරදි ව රකින පුද්ගලයකු විරමණයත් සමාදානයත් සහිත ව එය රකින්නේ කෙසේ දැ යි එක් එක් සිල් පදය ගෙන විමසා බලමු.

පන්සිල්වල පළමු සිල් පදය තමයි ජීවිත විනාශ කිරීමෙන් වැළකී සිටීම. අප අපගේ ජීවිතයට ආදරය කරනවා මෙන් ම අනෙක් සෑම සතකු ම තම ජීවිතයට ආදරය කරනවා. ඒ බව දැනගෙන සතුන්ට හිංසා කිරීමෙන් හා සතුන් ඝාතනය කිරීමෙන් අප වැළකී සිටිය යුතුයි. එය පඤ්චශීලයේ විරමණය ලෙස හඳුන්වනවා. ඒ වගේ ම සතුන්ට මෙමිත්‍රී කිරීම, කරුණාව දැක්වීම, සත්ත්ව ඝාතනය පිළිකුල් කිරීම, සතුන්ට ජීවත් වීමට අයිතිය ලබා දීම සමාදානයයි.

10.2 රූපය

අප හිතන්න ඕන මට මේ ලෝකයේ ජීවත් වීමට අයිතියක් තියෙනවා වගේ අනෙක් සෑම සත්ත්වයකුට ම ජීවත් වීමේ අයිතියක් ඇති බව. හොඳයි ඔය දරුවෝ හිතන්න ඔය දරුවන් කවුරුහරි මරනවා නම් ඒකට කැමැති ද? නැහැ නේ ද? අනෙක් සෑම සතකු ම ඒ වගෙයි. එබැවින් අපි සතුන්ට නිදහස් ව නිවහල් ව ජීවත් වීමට දායක වෙමු. ඔවුන්ට කරුණාව, මෙමිත්‍රිය දක්වමු.

පඤ්චශීලයේ දෙවැනි සිල් පදය තමයි නොදුන් දේ ගැනීමෙන් වැළකී සිටීම. ඒ කියන්නේ සොර සිතින් හා සොරකමින් වැළකී සිටීමයි. අපට අයිති නැති දෙයක් අප නො ගෙන සිටිය යුතුයි. එසේ නො ගැනීම, සොරකමින් වැළකීම විරමණයයි. එසේ ම දුන් දෙය පමණක් ගැනීමත් පිරිසිදු සිතින් යමක් පරිත්‍යාග කිරීමත් සමාදානයයි.

ඔය දරුවෝ හිතන්න ඔය දරුවන්ගේ පැන් පැන්සල්, පොත් පත්, ඇඳුම් පැළඳුම් සියල්ල වෙනත් කෙනකු සොරකම් කළොත්, ඇතිවන දුක වේදනාව කොච්චරක් ද? ඒ වගේ ම අනෙක් අයගේ වස්තුව සොරකම් කළ විට ඒ අයටත් ඇතිවන්නේ ඒ හැඟීමයි. ඒ වගේ ම යමක් ලැබූන විට අප සතුටු වෙනවා. එබැවින් අප සොර සිතින් අනුන්ගේ දේවල් නො ගෙන පිරිසිදු සිතින් අනෙක් අයට යමක් දීමට ද පුරුදු වෙන්න ඕනෑ.

කාමයෙහි වරදවා හැසිරීමෙන් වැළකී සිටීම තුන්වන ශික්ෂා පදයයි. අසම්මත අශිෂ්ට හැසිරීම්වලින් අප ඉවත් විය යුතුයි. එවැනි හැසිරීම්වලින් ඔවුනොවුන් අතර ඇතිවන අඬදබර, කලකෝලාහල, ජීවිත විනාශ වැනි බිහිසුණු ප්‍රතිඵල දැනගෙන එයින් වැළකී සිටීම විරමණයයි. ශිෂ්ට සම්පන්න ලෙස විවාහ ජීවිතයක් ගත කිරීමත්, අන් අයට ද අවශ්‍ය පරිසරය සකස් කර දීමත්, අසම්මත හැසිරීම්වල විපාක පෙන්වා දීමත් සමාදානයයි.

දරුවනි, ඔය දරුවෝ දන්නවා පඤ්චශීලයේ සිව්වැනි ශික්ෂා පදය වන්නේ බොරු කීමෙන් වැළකී සිටීම බව. අනුන් රැවටීමේ, මූලාකීර්මේ අදහසින් අසත්‍යය ප්‍රකාශ කළොත් එයින් ද විශාල හානියක් සිදුවෙනවා. බුදුදහමෙහි උගන්වන්නේ බොරු කියන්නට නො කළ හැකි පාපයක් නැත යනුවෙනි. ඒ අනුව බොරු කීමෙන් විනාශයට පත් වන්නේ අනුන් විතරක් නො වේ, තමා ද කරදරයට හා රැවටීමට පත්වෙනවා. ඔය දරුවෝ කැමැති ද කවර හරි බොරුවක් කියා ඔයාලව රවටනවාට? කැමැති නැහැ නේ ද? එසේ නම් අසත්‍ය ප්‍රකාශයක් නොකිරීම නැතිනම් අනුන් රැවටීමේ චේතනාවෙන් බොරු නො කියා සිටීම විරමණයයි. සත්‍ය කතා කිරීම, පිළිගත හැකි අයුරින් කථා කිරීම, අත්‍යයන් නොරවටන සේ කථා කිරීම, සත්‍යය හෙළිකිරීමට ක්‍රියා කිරීම, සමාදානයයි. ඒ නිසා අපිත් සමාජයේ පිළිකුලට ලක්වෙන බොරු කීමෙන් වැළකී සත්‍යය ප්‍රකාශ කිරීමේ අගය අවබෝධ කොටගෙන දැන් ඒ අනුව කටයුතු කරමු.

පන්සිල්වල එන පස්වන සිල් පදය සුරාපානයෙන් වැළකීම නේ. මත් කුඩු, මත් වතුර, මත් ද්‍රව්‍ය බිච්ච පුද්ගලයා සැම විට ම කායික හා මානසික වශයෙන් විකෘති වෙලා සිටින්නේ. ඔහුට හොඳ නරක තේරෙන්නේ නෑ. අසහ්‍ය වචන කියනවා. අසහ්‍ය හැසිරීම් ද තිබෙනවා. කායික වශයෙන් ඉතා ම දරුණු රෝගාබාධවලට ලක්වෙනවා. මතක ශක්තිය හීන වෙනවා, සමාජයේ ගැරහීමට ලක්වෙනවා. ධනය විනාශ වෙනවා. කලකෝලාහල ඇති වෙනවා. අපකීර්තියට ලක් වෙනවා. මේ ආදී නරක ප්‍රතිඵල රාශියක් ඇතිවන බව දැනගෙන සුරාපානයෙන් වැළකී සිටීම විරමණයයි. විරිතයි. එසේ ම එහි ආදීනව හෙවත් නරක ප්‍රතිඵල

පෙන්වා දී අනෙක් අය එයින් මුදවා ගැනීමට කටයුතු කරමින් සුරාපානය නොකිරීමේ අගය පැහැදිලි කර දීමට ක්‍රියා කළ යුතුයි. එසේ ම සාමකාමී, සතුට සැනසුම පිරි ඉතිරි යන උදාර ජීවිතයක් ඇති ව එබඳු ම පවුලක් හා සමාජයක් ඇති කිරීමට කටයුතු කිරීම සමාදානයයි. සිරිතයි. ඒ නිසා අපි සියලු දෙනා සුරාපානයෙන් වැළකී අන් අය ද එම මත් උවදුරෙන් වළක්වා ගෙන නිරෝගී බුද්ධිමත් සමාජයක් බිහි කිරීමට ඇප කැප වෙමු.

දැන් ඔය දරුවන්ට පැහැදිලි වෙනවා නේ ද අප පස් පව්වලින් වැළකී සිටීම ම ප්‍රමාණවත් නැති බව සහ සිල්වත් කෙනකු වීමට නම් කළ යුතු දේන් තිබෙන බව. ඉතින් මේ ආකාරයට සිල්වත් වන පුද්ගලයා ත්‍රිකෝටික පාරිශුද්ධිශීලයක් ද ආරක්ෂා කිරීමට යොමු වෙනවා. මොකක් ද දරුවන් ත්‍රිකෝටික පාරිශුද්ධිශීලය කියන්නේ? අපේ බුදු භාමුදුරුවෝ සූත්‍ර කීපයක දී මෙය පැහැදිලි කරලා තියෙනවා. එයින් එක් සූත්‍රයක් තමයි ධම්මික සූත්‍රය. තවත් එකක් වේලුද්වාර සූත්‍රය.

ධම්මික සූත්‍රයේ දී බුදුභාමුදුරුවන් ත්‍රිකෝටික පාරිශුද්ධිශීලය උගන්වන්නේ මෙහෙම යි.

- තමන් වැරදි කිරීමෙන් වැළකී සිටීම
- අනුන් ලවා වැරදි නො කරවීම
- අනුන්ට වැරදි කිරීමට අනුබල නොදීම

වේලුද්වාර සූත්‍රයේ දී උගන්වල තියෙන්නේ මෙහෙම යි.

- තමා වැරදි නො කර සිටීම
- අනුන් වැරදිවලින් වැළැක්වීම
- වැරදි නො කිරීමෙන් ලැබෙන ආනිසංස කියා දීම

එහෙම නම් දරුවන්, දැන් ඔබට පැහැදිලි වෙන්න ඇති පඤ්චශීල ප්‍රතිපදාව නිවැරදි ව ආරක්ෂාකර සැබෑ සිල්වතකු වන්නේ කොහොම ද කියන එක. එබැවින් අපි සියලු දෙනා ම පන්සිල් සුරකින සැබෑ සිල්වතුන් ලෙස කටයුතු කරන උදාර දරු පිරිසක් බවට පත් වෙමු. ඔබ සියලු දෙනාට ම තෙරුවන් සරණ ලැබේ වා!

දේශනය නිමා කළ ගුරුතුමාට අප සියලු දෙනාගේ ම ස්තූතිය පිරිනමනු ලැබුවේ විදුහල්පතිතුමන් විසිනි. ඊළඟට ඇසුණු සිනු හඬත් සමඟ අපි සියලු දෙනා රැස්වීම නිමාවට පත් කොට සන්සුන් ගමනින් පෙළට පත්කි කාමරවලට ගියෙමු.

සාහ්‍යය

විරමණය යනු නො කළ යුතු දේ නො කිරීම ය. එනම් සතුන් මැරීම ආදියෙන් වැළකීම ය. සමාදානය යනු කළ යුතු දේ කිරීම ය. එනම් සතුන්ට දයාව කරුණාව දැක්වීම ආදියයි. මෙසේ විරමණයත් සමාදානයත් ප්‍රගුණ කිරීම සීලය නම් වේ. ත්‍රිකෝටික පාරිශුද්ධිශීලයක් ද බුදු දහමෙහි ඉගැන්වේ. එනම් පියවර තුනකින් යුත් පිරිසිදු පැවැත්මයි. එම කරුණු සියල්ල සම්පූර්ණ වීම තුළින් තෘප්තිමත්, වර්තවත් හා ආදර්ශවත් ජීවිත ගත කිරීම සඳහා පඤ්චසීල ප්‍රතිපදාව පූරණය කළ යුතු ය.

ක්‍රියාකාරකම

1. සීලයෙහි විරමණය හා සමාදානය යන අංග දෙක කෙටියෙන් හඳුන්වන්න.
2. ත්‍රිකෝටික පාරිශුද්ධිශීලය නම් කරන්න.
3. ඔබේ යහළුවන් පස් පවින් වළක්වා ගැනීමට සහ යහපතෙහි යෙදවීමට ඔබ අනුගමනය කරන ක්‍රියා මාර්ග ලියන්න.

පැවැත්වීම

උදාර ජීවිතයක් සඳහා සිල්වතකු වීමේ වැදගත්කම පැහැදිලි කරමින් උදෑසන රැස්වීමේ කථාවක් පැවැත්වීම සඳහා පිටපතක් පිළියෙල කරන්න.